

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Anys i anys, per molts anys | El nom COIET (Centre Ocupacional i Especial de Treball del Pla de l'Estany) ja ha aparegut d'altres vegades en aquestes cròniques, però mai com a protagonista. I ja l'hi toca: l'entitat ha celebrat els seus 20 anys d'existència. Actualment treballa en dues línies de serveis: per un costat ofereix un centre de dia a unes 40 persones amb un grau de discapacitat elevat; per un altre, el servei laboral, dirigit a les persones amb capacitat per treballar, ofereix tasques a empreses i institucions, a més d'un servei de neteja d'interiors o feines de jardineria i medi ambient. Es va iniciar amb una vintena de persones; actualment són quasi 90 usuaris. Durant aquest temps ha assolit el seu principal objectiu: facilitar la integració social i laboral, així com la millora de l'autonomia i la qualitat de vida dels pladestanyencs amb discapacitat. Per molts anys.

Exposicions | Tot i que tothom té clar que Banyoles no forma part de l'eix museístic París-London-New York ni està tant a la avantguarda com als anys setanta, no per això deixa de ser lloable l'activitat d'exposicions que han viscut des de l'octubre: a Ca la Flora, pintures de Laura Gil; a la Fundació Lluís Coromina, «Farina blana, el pa de cada dia», de Tino Soriano; la Sala 0 de l'Ateneu, «Carmen Amaya 1963, fotografies de Colita i Julio Ubiña»; al Museu Darder, la mostra «Tabuena, quinze anys observant l'Estany», i l'exposició científica «De la terra a l'univers»; la Sala Annexa del Museu Arqueològic acull la mostra «Mauthausen. L'univers de l'horror», i «Pere Alsius i Torrent, un farmacèutic de la Renaixença», relacionada amb els Col·loquis de Tardor. Per acabar, a la Sala Municipal d'Exposicions El Tint, l'exposició «Temps. L'estudi de la ment de Rosa Oduber» ha deixat el seu espai a «LafuturA extramurs», una mostra de peces del col·lectiu barceloní LafuturA.

PERE DURAN

>> **Exposició «Farina blana, el pa de cada dia», fotografies de Tino Soriano al l'espai Eat Art de Banyoles.**

«Si continuem així, el melic museístic serà al Pla de l'Estany» —diu el meu nebot.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

La travessia del desert | Hem encetat l'hivern i, malgrat el sentiment col·lectiu que el més dur ja ha passat i que el dia anirà allargassant-se progressivament, iniciem el que serà una veritable travessa del desert. Només la neu, sempre que el clima sigui adient, i el carnestoltes, que té en el fred el pitjor enemic, aconseguiran atreure els visitants. Enrere queda la tardor, que convoca tots aquells que gaudeixen de la paleta de colors que la natura ofereix, i que proposa esdeveniments de tota mena. A les carreteres de la comarca hem vist desfil·lar la processó anual a la recerca del bolet, tradició molt arrelada. Hi ha hagut tot un ventall de fires: l'ancestral fira de bestiar de Santa Teresa a Ripoll, i la de Ribes de Freser, que ha arribat a la XXXI edició; la XXVI fira del bolet de Ribes, la XII fira de la trumfa a Vilallonga, la XI fira de la cervesa i el rebost de Pardines, la fira de la carbassa a Sant Joan o la fira

del formatge a Ripoll. S'ha celebrat la festa del *montadito* a Ripoll, la del bolet a Planoles, la de la sardana a Sant Joan, i no podem oblidar les darreres festes majors tardanes, com la d'Estebanell i Cavallera. Com cada tardor, la tria de mulats d'Espinavell ha congregat centenars de persones, i l'aplec del Remei a Ripoll ha desafiat un any més el pas del temps. D'ara en endavant, si la imaginació no ho capgira, toca la reclusió, l'escó vora el foc, hivernar fins a la primavera.

Record passat per aigua | Recorden encara els nonagenaris ripollesos l'aiguat de la tardor de l'any 1940. Encara voleiaven esparpalls de pólvora dins l'aire enrarit on percutia l'eco enterc de llunyanes descàrregues, quan la natura va voler perllongar els estralls causats pels homes durant la Guerra Civil. El Ter i el Freser, cabals d'aigua benèfica que nodria l'empenta industrial de la comarca, van resultar devastadors. Els ulls del pont, taponats amb arbres arrancats, animals morts i estris de tota mena, van fer escolar l'aigua per molts carrers del poble, fins que va atènyer gairebé la plaça de l'Ajuntament. Va inundar els baixos de molts establiments, i foragità la gent de casa seva. El pont del tren va anar a estavellar-se contra les comportes del Pla, i van haver d'idear un nou traçat per al ferrocarril, que van fer passar provisionalment